

Výročí Karla Farského (12.6.1927)

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 20, 28-32: Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna. Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu. Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu. Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.

List Efezským 3,14-21: Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil, vnitřní člověk a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Matoušovo evangelium 24, 42-47: Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas dával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.

Poslání církve je účinná bdělost

První generace křesťanů je židovská. V našem případě první generace členů CČSH byla římskokatolická. Před sto lety člověk musel mít vážný důvod, aby církev opustil. Dnes musíme mít vážný důvod, abychom se ke křesťanství (církvi) připojili.

V našem čtení ze Skutků ještě není ani stopy po hierarchické církvi. Starší jsou ustanoveni Duchem svatým za strážce a pastýře. *(žádný biskup, ženy nejsou vyjmuty z vedení)* Úkolem a pověřením starších je zachovávat základní tradici o Ježíši, předávat základní výroky, které se týkaly evangelia, vyučovat z Písma Starého Zákona – především o textech, které došly naplnění v Kristu, a konečně spravovat společenství tak, aby v něm nedocházelo k roztržkám. To vše společně bylo a stále je zdrojem nového života. Nového života, který toužíme žít s Pánem Ježíšem Kristem. Jaké roztržky přicházely tehdy v úvahu? Ježíš je Mesiáš, který osvobodí svůj lid, ale pouze duchovně, spasení je duchovní. Znamená to podcenění budování vztahů, také proto, že druhý příchod Ježíše byl očekáván velmi brzy. V církvi také rostlo hnutí, které chápalo Ježíše jen jako učitele moudrosti. Dodnes se v církvi řeší pnutí, kdo byl Ježíš a tím, co přijde. Teologové to mají správně popsáno a vysvětleno, jen nám všem společně jde mnohem obtížněji podle toho žít.

Jaké obtíže hrozí nám? Spravovat společenství, tedy dbát na vztahy mezi námi. Žít tedy tak, abychom lidem ukazovali a otvírali naději, která přesahuje běžný rámec života; tedy života, který je ohraničen narozením a smrtí. Naším posláním a úkolem je vytvářet pro lidi skutečné zázemí, bezpečné, přátelské, poskytující jistotu. Nedokážeme to jinak, než když jsme zakotveni v Boží lásce. Tedy jsme obětaví, trpěliví, nasloucháme a jsme připraveni odpouštět, neurážíme se a neztrácíme naději.

(1K 13,4-7: Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději.)

Druhá obtíž souvisí s obavou, jak se udržíme finančně po tom, co stát přestane přispívat i oním dílem, který se sice každým rokem snižuje a skončí, ale rozhodně nám pomohl se vzchopit, alespoň částečně a převzít zodpovědnost za financování do svých rukou. Nejde to nijak snadno, ale neztrácíme naději. Církev není státem udržovaná. Zhruba třetinu financování dostáváme od státu. Současně je jasné, že křesťané, když mohou svou službu rozvíjet, jsou pro společnost užiteční. To by si měli dnešní politici uvědomovat. Nedává smysl církev pronásledovat, jako to dělali komunisté, ale podporovat. Možná se utvoří různé způsoby financování farářů. Apoštol Pavel nepřijímal žádné peníze od církve, ale pracoval – stavěl stany. Současně zdůrazňuje, že dobrých pastýřů a služebníků si musí věřící vážit a měli by se o ně i postarat. Právě tak, jako by věřící neměli přehlížet, pokud faráři nejsou svědomití, pracovití, poctiví a ze služby je vyvázat. Všem nám v církvi má být základní charakteristikou bdělost; bdělost činná.

Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas dával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen.